

sufficiens pro honesta beneficiati sustentatione. Vide *verb.* Beneficia, *art.* 6, *a num.* 21 ad 27.

Hæc sufficientia non est sumenda a familiæ nobilitate, *ibid.* in *not.* ad *num.* 26.

In defectu iudicis prudenter arbitrantis pro sufficientia ad congruam beneficiati sustentationem relinquunt ipsius beneficiati conscientia, non habita tamen ratione honorum patrimonialium, *ib. n.* 28 et 29.

Beneficiatus potest vivere de beneficio, et patrimonium suum, fructusque ejus sibi reservare, et cum justa, rationabili et legitima papæ dispensatione possunt licite retineri simul plura beneficia etiam sub eodem tecto, et de se incompatibilia, *ibid.* *a n.* 30 ad 33.

Ad hoc, ut licite plura beneficia simul incompatibilia cum dispensatione papæ licite retineantur, requiritur justa, rationabilis et legitima causa dispensandi, quæ si non appareat, dicendum importune, obreptitæ, aut subreptitæ obtentam dispensationem, et inde nullum conscientia tutamen, *ib. num.* 36 ad 41.

Quando papa non ad instantiam partis, sed motu proprio cum aliquo dispensat, ut simul retinere possit plura beneficia incompatibilia, tunc præsumendum est se moveri ex justa causa ad dispensandum, *ib. a num.* 42 ad 44.

Causa justa et legitima dispensandi in pluritate beneficiorum triplex recenseri solet, scilicet necessitas ecclesiæ, ejusdem utilitas, et evidens prerogativa meritorum, *ib. num.* 45 ad 48.

Dispensatio apostolica, ut cum justa causa possint simul ab uno plura beneficia licite retineri, requiritur in variis, quæ assignantur, *ib. n.* 49 ad 53.

Triennis possessio minime sufficit ad incompatibilitatis dispensationem præsumendam, *ib. num.* 77.

Sufficit tamen possessio decennalis, *ibid.* *num.* 78. Num decennalis possessio sufficiat, si officialis Dataria testimonium dicat, dispensationem non reperiri in registis ipsius Dataria, *ibid.* *num.* 79 et *seqq.*

Quænam sint beneficia sub eodem tecto, et quæ uniformia seu similia et difformia, seu dissimilia, *ib. num.* 54 ad 57.

Licet sine apostolica dispensatione non possint ab eodem obtineri et retineri simul duo beneficia uniformia sub eodem tecto; bene tamen difformia, quando unum non est sufficiens ad honestam clerici sustentationem, imo secundum plures etiam siue episcopali dispensatione, *ib. num.* 58 ad 62.

Episcopus potest dispensare, primo, ut quis obtinere possit duo beneficia simplicia difformia sub eodem tecto, dummodo quodlibet non sit per se sufficiens ad sustentationem provisi, *ib. num.* 63.

Secundo, potest conferre secundum beneficium obtinenti primum de se sufficiens, sed insufficientis ob pensionem; dummodo provisi post collationem sibi factam non consenserit pensioni, *ib. num.* 64.

Tertio, potest dispensare, ut habens beneficium insufficientis sive curatum, sive simplex, possit etiam aliud simplex per se sufficiens obtinere et retinere, dummodo utrumque personalem residentiam non requirat, *ib. num.* 65 ad 68.

Non potest episcopus dispensare, ut habens duo beneficia etiam simplicia, et ad honestam clerici sustentationem non sufficientia, possit obtinere, et retinere tertium, etiamsi omnia simul ad beneficiati sustentationem non sufficiant, et licet tertium foret de jurepatronatus, *ib. num.* 69 ad 71.

BENEFICIA QUOAD EORUM VACATIONEM IPSO JURE.

Beneficia ecclesiastica pluribus modis vacare possunt, quorum quolibet, vacatione secuta, alteri conferri libere possunt. Primo et secundo per

mortem naturalem beneficiati, vel civilem, ut per professionem. Vide *verb.* Beneficia, *art.* 7, *num.* 1 ad 4 et *num.* 46.

Tertio et quarto, per renuntiationem, vel associationem pacificam beneficii incompatibilis, *ibid.* *num.* 5 et 6.

Quinto et sexto, per contractum matrimonii per verba de presenti, etiam non secuta copula, et per militiam sæcularem a clerico minorista assumptam, *ibid.* *num.* 7 ad 11.

Septimo et octavo, per promotionem ad episcopatum ipso jure præhabita beneficia vacant, et per translationem episcopi ad aliam ecclesiam illico vacat prior episcopatus, prout declaratur, *ib. n.* 12 et 13.

Nono, decimo et undecimo, vacat beneficium ob invaliditatem electionis, vel collationis, per ejusdem cassationem, et postulationis repulsionem, *ib. n.* 14 ad 16.

Ultra præmissos vacandi beneficia modos, adhuc alii novem et viginti supersunt, qui cum præfatis collati numerum constituunt quadragesimum ac per ordinem ad illos referuntur cuncti, *ib. a n.* 17 ad 45.

Vacationes beneficiorum ipso jure, de quibus agit auctor, ad quinque genera referuntur, et qualia. Vide *ib. num.* 48 et *seqq.*

BENEFICIA QUOAD RENUNTIATIONEM VEL RESIGNATIONEM.

Vide *verb.* Resignatio.

BENEFICIA QUOAD EORUM RESERVATIONEM SEU AFFECTATIONEM.

Quid sit beneficii reservatio, eaque soli papæ in toto orbe competit. Vide *verb.* Beneficia, *art.* 1, *num.* 1 et 2.

De reservationum origine non est una scriptorum sententia, *ib. num.* 85.

Reservationum alia sunt clausæ in corpore juris, alia non. Quales sunt prioris generis, et quales posterioris, ac de effectu divisionis, *ibid.* *num.* 86 et *seqq.*

Legatus a latere in sibi demandata provincia potest reservare suæ collationi beneficia vacatura, quæ ceteroquin potest conferre vacantia, finita tamen legatione expirant reservationes; et simul una pendente aliam in eadem Ecclesia, vel respectu ejusdem collatoris non potest facere, *ib. num.* 3 ad 5 et *art.* 4, *num.* 14.

Quid sit beneficii affectio traditur, satque expenditur, una cum appositione manuum papæ in beneficia, *ib. n.* 6 ad 9.

Reservatio et affectio beneficiorum differunt inter se ex differentia, quæ intercedit inter causam et causatum, inter tacitum et expressum, *ibid.* *num.* 10 ad 12.

Beneficia affecta differunt a reservatis, primo, quia reservatio actum expressum verbalem, seu scriptum respicit: affectio et contra respicit actum realem, et factum aliquod, *ib. num.* 13.

Secundo, quia beneficium reservatum nunquam amplius potest conferri ab inferiore; affectum vero prohibetur solum conferri ab inferiore pro illa vice, qua papa manum apposuit super ejus provisione, *ib. num.* 14.

Tertio, quia affectio beneficiorum, seu appositio manus papæ est majoris efficacæ ac potentia, quam simplex generalis reservatio, *ib. num.* 15.

Beneficia pluribus modis redduntur affecta per appositionem manus papæ, et assignantur, *ibid.* *n.* 16 ad 25.

Assignatur regula generalis pro cognoscendo, an beneficia reddantur et dicantur affecta per appositionem manus papæ, *ib. a n.* 26 ad 30.

Beneficia papæ reservata permulta sunt, et nota-

biliora referuntur, ac ubi oportet annotatione postulantur. Vide *verb.* Beneficia, *art.* 1, *n.* 31 ad 76.

Ani advertendum tamen beneficia vacantia, sede apostolica vacante, non esse reservata, nisi sint primæ dignitatis, *ib. n.* 78, 79 et 80, ubi excipiuntur concordata Germaniæ.

Beneficia pariter vacantia in curia sede Romana vacante conferuntur ab episcopo, vel ab aliis, ad quos spectat, nisi ex alio cap. reservata sint papæ, proin ad futurum spectantia, *ib. n.* 81 et 82.

Sic etiam beneficia, quæ vacaverunt in curia ante mortem papæ, si non fuerunt provisæ, conferuntur ab eis ad quos spectat, imo id etiam vivente papa, si ipse non conferat infra mensem a die vacationis, *ib. num.* 83, 84.

In potestate fundatorum beneficiorum est excludere in limine fundationis reservationes, idque ex sacrorum canonum indulgentia, *ib. n.* 96.

Quando a fundatore exclusæ dici queant reservationes, *ib. num.* 97.

Quando non ceaseantur exclusæ, *ib. num.* 98.

BENEFICIA QUOAD RESERVATIONES ET DISPOSITIONES IN REGULA CANCELLARIÆ CONTENTAS.

Quid sint regulæ cancellariæ, et quis primo eas condiderit. Vide *verb.* Beneficia, *art.* 9, *num.* 1 et 2.

Regulæ cancellariæ successu temporis in pluribus fuerunt mutata, atque augmentata, vel magis declarata, habent vim legis et constitutionis, atque obligare incipiunt statim ac a novo papa reassumuntur, licet nondum fuerint publicata, *ibid.* *num.* 3 ad 5.

Regulæ cancellariæ durant tantum vivente papa eas faciente, eoque moriente, expirant, et durante vacatione sedis apostolicæ dicuntur non esse in rerum natura, *ibid.* *num.* 6.

Hinc sede papali vacante, potest collator ordinarius conferre beneficia reservata solum per regulas cancellariæ, ut puta vacantia in mensibus pontificis, dummodo id fiat priusquam a novo papa alia fiant, vel priores renoventur, *ib. num.* 7, 8.

Licet collator ordinarius, sede apostolica vacante, possit conferre beneficia reservata per regulas cancellariæ, non potest tamen conferre alia beneficia, quæ sunt reservata papæ ex alio capite, sed ipsa conferenda sunt a papa futuro, *ibid.* *num.* 9.

Ad omnium promptius commodum dantur ad litteram ipsamet cancellariæ regulæ, *ibid.* *num.* 10.

BENEFICIA QUOAD QUASDAM OBSERVATIONES CIRCA IPSAS CANCELLARIÆ REGULAS.

Regula prima cancellariæ continet reservationes similes illis, quæ habentur in *Extravaganti ad regimen*, et reservat beneficia eorum, qui promoventur ad episcopatum, sive tunc vacantia, sive in futurum vacatura, et tollit dispositionem *jur. com.* in cap. *Cum in cunctis* 7, *De elect.* Vide *verb.* Beneficia, *art.* 10, *num.* 1 et 2.

Secunda reservat omnia monasteria virorum valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æstimatione excedentia, et commendari solita, unde non procedit de aliis, nec de beneficiis manualibus, nec de Germaniæ ob concordata, nec de privilegiato in contrarium, *ib. num.* 3 ad 7.

Regula tertia, olim secunda, reservat pontifici beneficia vacantia sede episcopali vacante, et vacantia post translationem episcopi usque ad provisionem et possessionem successoris, etiamsi ab immemorabili collatio ad aliquem spectaret, necnon vacantia de tempore obitus abbatibus, etc., locum tamen non habet hæc regula in dignitatibus non reservatis, *ibid.* *num.* 8 ad 12, et *art.* 8, *num.* 65.

Quarta, olim tertia, reservat summo pontifici

dignitates majores post pontificalem in cathedralibus et dignitates principales excedentes valorem decem florenorum auri, et primam dignitatem post pontificalem in cathedrali solam, vel duas, si sint æque majores; primam dignitatem in collegiata, a cathedrali distincta, etiamsi unicam, et parochialem in dignitatem erectam, nec non si primæ dignitates non possint cadere sub reservatione, reservata est prima subsequens, *ib. num.* 13 ad 22.

Quinta, alias quarta, reservat omnia beneficia ecclesiastica quorumcumque collectorum et subcollectorum fructuum, ac proventuum cameræ apostolicæ, *ib. num.* 23.

Sexta reservat beneficia curialium, et habet locum etiam in curialibus ad honorem, sicuti in cubiculariis ad honorem, *ib. num.* 24.

Nona, alias octava, reservat papæ omnia beneficia qualitercumque qualificata in singulis, Januarii, Februarii, Aprilis, Maii, Julii, Augusti, Octobris et Novembris mensibus qualitercumque extra curiam vacantia, computandis a media nocte mensis præcedentis ad mediam noctem sequentis, ex quo si occurrat dubium, an obierit beneficiarius in mense papæ, vel ordinarii, tunc nemine adhuc in possessione existente, præsumendum est pro mense episcopali, *ib. num.* 27.

Hæc regula revocat quæcumque privilegia, et indulta concessa quibuscumque personis disponendi de beneficiis vacaturis in dictis mensibus, consuetudines, ei contrarias, et optandi etiam inmemorabiliter, et comprehendit etiam beneficia de jurepatronatus ecclesiastici, et ex privilegio, ac etiam beneficia religionis Hierosolymitanæ, *ibid.* *a num.* 28 ad 37.

Hæc nona regula exceptuat expresse: Primo beneficia spectantia ad collationem, presentationem, electionem et quæcumque aliam dispositionem cardinalium, non tamen cardinalium legatorum, nec intelligitur de capitulo cathedralium, quibus S. R. E. cardinales præsent, *ib. num.* 38 ad 44.

Secundo, tertio et quarto, exceptuat expresse beneficia, et personas, quarum favore adsunt concordata, beneficia vacantia in mensibus, in quibus adest alternativa cum episcopo, et vacationem beneficiorum per resignationem validam in dictis mensibus vacantium, *ib. num.* 45 ad 47.

Quinto et sexto, non comprehendit beneficia unita nec manualia, nec vicarias sive temporales, sive perpetuas, nec capellanias, nec beneficia de jurepatronatus *ib. num.* 48 ad 53.

Insuper ratione ejusdem regulæ episcopus, vel alius collator inferior non amittit jus conferendi beneficium in suo mense vacans, etiamsi istud eodem mense non contulerit, et sic vacatio ejus duraverit in mensem apostolicum, neque prohibetur beneficium conferre, currente ipsonem mense apostolico, *ib. num.* 44 et 55.

Decima nulla indiget speciali observatione, et undecima generaliter ac indefinite comprehendit reservationem omnium, et singulorum beneficiorum reservatorum per prædecessores pontifices, non comprehendit tamen parochiales, *ibid.* *num.* 56 et 57.

Duodecima de se patet, et tertia decima expresse derogat unionibus effectum non sortitis, et comprehendit uniones factas ex causa minus necessaria quod per sequentia patet, nec non plures, quas eadem regula habet limitationes, proponuntur, *ib. num.* 58 ad 70.

Quinta decima, alias quarta decima, revocat facultates conferendi beneficia reservata, seu affecta, et quæcumque indulta huic regulæ contraria de quibuscumque beneficiis concessa, imo revocat non solum privilegia activa eligentium et collatorum, sed etiam passiva eligendorum et providendorum,

nisi quando jus passivum competit ex fundatione. Vide *verb. Beneficia, art. 10, num. 71 ad 76.*

Sexta decima, septima decima et octava decima de se patent, et nona decima quæ inscribitur de viginti, seu de infirmis resignantibus, annullat quamcunque resignationem factam ab infirmo qui ex ea infirmitate decedat, vel etiam factam a sano, qui intra viginti dies a die præstiti consensus decedat, *ib. num. 77 ad 80.*

Regulæ vicesima, vicesima prima, vicesima secunda, vicesima tertia, vicesima quarta et vicesima quinta de se patent, et vicesima sexta quæ apud antiquiores est vicesima quarta et apud alios vicesima quinta, annullat resignationes beneficiorum factas ab eo, qui est promotus ad prælaturam, post vacationem prælaturæ, *ib. num. 81 et 82.*

Regula vicesima septima disponit, quod non judicetur juxta formam supplicationis, sed juxta tenorem litterarum, et per eandem amittitur facultas ferendi judicium ante expeditionem litterarum apostolicarum ad effectum audientie et disputationis, *ibid. num. 85 et 84.*

Regula vicesima octava est de se clara, et vicesima nona quæ de subrogandis colligantibus inscribitur, disponit, quod si, dum super beneficio litigant, alter moriatur, vel alio quovis modo recedat, superstites possint petere per subrogationem gratiosam substitui in jure, vel ad jus, et possessione, quæ adversariis competeant, non tamen ad favorem intrusi, *ib. num. 85 ad 89.*

Regula tricesima quæ de verisimili notitia appellatur, annullat concessionem beneficii per mortem beneficiarii obtenti, quando inter vacationem, et datam gratiæ tantum temporis non intercesserit, quo verisimiliter pontifex notitiam habere potuerit vacationis, *ib. a num. 90 ad 92.*

Regula tricesima prima adimit omnem jurisdictionem executori quoad omnia acta litteris non expeditis, ita ut antea nulla jurisdictio data censeatur: non habet tamen locum, ubi fuerint expeditæ litteræ gratiæ principalis, *ib. num. 95 ad 95.*

Regula tricesima secunda disponit, quod in collatione beneficiorum familiarium cardinalium reservationum per regulam quartam præstari debeat consensus per cardinalem patronum, *ibid. a num. 96 ad 100.*

Regula tricesima tertia disponit, quod beneficia vacantia per obitum familiarium cardinalium conferantur per cardinalem ordinariū collatorem, non autem per cardinalem patronum; et fuit inducta ad tollendas lites, quæ ex præcedenti regula oriri possent inter cardinalem ordinariū collatorem et cardinalem patronum super provisione beneficiorum vacantium per obitum familiaris cardinalis; non tollit tamen reservationem regulæ quartæ, *ib. num. 101 ad 108.*

Regula tricesima quarta de se est clara, et tricesima quinta de annali possessione disponit, quod impetrans beneficium ecclesiasticum ab alio possessum, quod certo modo de jure vacare, et injuste ab alio possideri prætenditur, exprimere debeat qualitates possessoris, et nullitates possessionis, et intra sex menses possessorem in judicium vocare debet, et infra annum sententiam obtinere, alias gratia impetrata corrui, et introducta fuit in odium impetrantium aliena beneficia, et in favorem possidentis, *ibid. num. 109 ad 115.*

Regula tricesima sexta appellata de triennali possessore defendit quemcunque possessorem beneficii ex quovis titulo possessi, si per triennium in ejusdem possessione pacifice permanserit, ita ut non possit a quocunque alio molestari: et procedit tam in collatione facta a papa, quam ab ordinario, et adversus quascunque molestias, tam in possessore, quam in petitorio illatas; ab hac tamen regula excipitur possessor per Simoniam ingressus, et

excipiuntur reservationes in corpore juris clausæ, *ibid. num. 116 ad 124.*

Triennalis possessio debet esse pacifica, alias non suffragatur, ita ut ad eam excludendam sufficiant etiam controversiæ extrajudiciales, et ut habeat locum, præter pacificam triennem possessionem, requirit saltem titulum coloratum. Reliquæ satis de se patent, *ib. num. 125 ad 127.*

Plura circa regularum cancellariæ originem, vim, extensionem, efficaciam et illarum interpretationem propriamque naturam. Vide *ibid. num. 128 et seqq.*

BENEFICIA QUOAD CONCORDATA.

Per concordata quid intelligatur, et adducuntur exemplariter concordata Germaniæ; per quæ tamen non omnes sublata sunt reservationes papales. Vide *verb. Beneficia, art. 11, num. 1 ad 5.*

Per concordata Germaniæ remanent adhuc papæ reservata sequentia beneficia. Primo omnia beneficia, quæ collationi papæ sunt reservata per extravagant. *Exsecrabilis. 2.* Prima dignitas post pontificiam in cathedralibus, et principalis in collegiatis. 3. Beneficia vacantia in mensibus Januarii, Martii, Maii, Julii, Septembris et Novembris; regulis tamen cancell. per eadem solum derogatur quoad ea quæ circa reservationem beneficiorum sibi propria continent, seu specialiter disponunt, *ibid. num. 6 ad 10.*

Per concordata Germaniæ sublata sunt reservationes papales sequentium beneficiorum. Primo in metropolitaniis et cathedralibus etiam immediate non subjectis ecclesiis et monasteriis, immediate subjectis sedi apostolicæ, quando extra curiam vacaverint, permittuntur fieri electiones canonicæ, *ib. num. 11 et 12.*

Secundo concordata Germaniæ tollunt quamcunque reservationem, et gratiam expectativam a papa factam, vel faciendam super dignitates cæteras, et quæcunque beneficia secularia et regularia, quæ vacant de mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris et Decembris, et ea vacantia in alternativa talium mensium, possunt libere disponi per illos, ad quos eorum provisio, presentatio, electio, seu quævis alia dispositio pertinebat; quedam tamen excipiuntur beneficia, *ib. num. 13 et 14.*

Tertio concordata Germaniæ tollunt reservationem beneficiorum vacantium etiam in mensibus pontificis, quoties de ipsis provideatur per papam intra tres menses a die notæ vacationis in loco beneficii, quibus integre elapsis, poterit ordinarius collator de illis libere disponere, *ibid. num. 15 et 16.*

In hac alternativa mensium concordatorum Germaniæ non comprehenduntur omnia beneficia, sed sunt aliqua etiam in titulum concessa, quæ semper et in quocunque mense vacaverint, per collatores ordinarios conferri possunt et assignantur, *ib. num. 17 ad 23.*

Beneficia vacantia in mensibus papalibus, sede papali vacante, non possunt conferri ab ordinariis Germaniæ, contrarium tamen defenditur ab aliquibus, *ib. num. 24 et 25.*

Quamvis papa possit ob justam et gravem causam derogare concordatis; tamen non solet derogare, nisi in casibus valde necessariis ob causas graves et extraordinarias concernentes commune bonum Ecclesiæ, *ib. a num. 26 ad 34.*

Concordata Germaniæ, quia habent vim pacti, sunt ab omnibus observanda, *ibid. num. 35 ad 37.*

Si quis obtinisset beneficium ecclesiæ contra concordata Germaniæ, etiamsi id recepisset bona fide, et ignorantia concordatorum; nihilominus cognitio suo errore, teneretur Romanæ adire pro nova provisione, atque referenda priori collatione, utpote nulliter facta, *ib. num. 38 et 39.*

Concordata utpote habentia vim pacti religiosissime sunt servanda. Vide *verb. Beneficia, art. 11, num. 40.*

Ut locum habeant concordata satis est, ut concurrat alterutra qualitas in eis expressa, scilicet vel localitas, vel personalitas, *ib. num. 41.*

Summus pontifex derogare potest concordatis, *ib. num. 42.*

Quodnam derogasse dicatur, *ibid. num. 45.*

Contrarius usus vim habere non potest adversus concordata, *ib. num. 44.*

Diversum esset, si concordata acceptata et observata non essent, *ib. num. 45.*

BENEFICIA QUOAD PRIMAS PRECES IMPERATORIS.

Per primas preces imperatoris quid intelligatur, et quare vocentur primæ preces. Vide *verb. Beneficia, art. 12, num. 1 et 2.*

Privilegium primarum preces imperatoris est antiquissimum, ejusque summa refertur, *ib. a num. 3 ad 7.*

Ex hujus privilegii seu indulti tenore colligitur: Primo posse imperatorem primas preces porrigere in ecclesiis infra fines sacri Romani imperii, prout nunc est, existentibus, non autem hactenus ab eodem avulsis, *ib. num. 8.*

Et quamvis collator habitet extra fines sacri Romani imperii, si intra istud beneficia saltem quatuor habeat ad sui collationem spectantia, tenetur ad recipiendas primas preces imperatoris ratione dictorum beneficiorum, secus vero si e contra, *ibid. num. 9 et 10.*

Colligitur secundo posse imperatorem concedere primas preces ad beneficia vacantia etiam in mensibus ordinariarum, et ita esse in praxi, *ib. num. 11 et 12.*

Colligitur tertio posse imperatorem preces primarias concedere ad quævis beneficia sedi apostolicæ reservata, quibusdam tamen exceptis, et assignantur, *ibid. num. 13 ad 17.*

Colligitur quarto posse imperatorem per primas preces nominare eandem personam ad plura beneficia, cum hoc tamen quod quamprimum talis persona de aliquo dictorum beneficiorum provisiva fuerit, cesset nominatio ipsius quoad alia beneficia, *ibid. num. 18 et 19.*

Colligitur quinto nominatum per preces Cæsareas ad beneficium debere illud intra mensem a tempore vacationis per se, vel per procuratorem acceptare, sicque ante lapsum mensem collatori ordinario videlicet episcopo, vel ejus vicario insinuare rescriptum preces Cæsareas, *ibid. num. 20, 21 et 22.*

Colligitur sexto septimo precistam post acceptum semel beneficium non posse variare, neque si negligens fuit in acceptando primum beneficium vacans, petere postea secundum vacans nulli adhuc debitum, *ib. num. 23 et 24.*

Colligitur octavo nono non posse imperatorem per primas preces nominare ad dignitates pontificales, nec ad dignitates majores post pontificales in cathedralibus nec ad principales in collegiatis, nec ad beneficia juris patronatus laicalis, bene vero juris patronatus ecclesiastici, *ib. num. 25, 26 et 27.*

Colligitur decimo non posse imperatorem per primas preces gravare eundem collatorem plusquam semel et explicare hoc quod est semel gravare, *ib. num. 28 et 29.*

Colligitur undecimo non posse imperatorem primas preces porrigere, nisi illis collatoribus, qui habent saltem quatuor beneficia suæ liberæ collationis, *ib. num. 30 et 31.*

Colligitur duodecimo quod licet concessio primarum preces pertineat ad gratias expectativas, non tamen prohibetur a concilio Trid. *sess. 24, cap. 19, De reformat.*, et hoc etiam dato, adhuc subsisteret, et valeret indultum ipsarum, utpote a papa, qui de

jure potest supra jus, et concilium dispensare, *ib. n. 32 ad 35.*

Imo papa in indulto primarum preces expresse derogat etiam concordatis Germaniæ, et gravissimi auctores volunt ita vigere tale indultum, ut imperator statim ac est electus, possit eo uti ante confirmationem a papa obtentam, *ibid. num. 36 et 37.*

Colligitur ultimo, quod ut indultum hoc primarum preces imperatoris suum omnino sortiatur effectum, concedit papa eidem imperatori executoribus qui per se, vel per alios, etiam per censuras ecclesiasticas possint compellere ordinarios collatores ad beneficia conferenda precistis, et assignantur quales esse debeant, *ibid. num. 38 et 39.*

Preces primariæ vacante imperio expeditæ nullæ declarantur, *ib. n. 40.*

De origine primarum preces, *ib. num. 41 et 60.*

Quænam beneficia comprehendantur in primariis precibus, *ibid. num. 42 ad 44.*

An ii, qui primarias habent preces pollere debeant qualitatibus a statuto vel consuetudine requisitis, *ib. num. 45 et 46.*

Primariis precibus fruuntur tantum Germani et indigenæ, *ib. num. 47.*

Quidnam facere debeat precista, ut effectus primarum preces consequatur, *ib. num. 48.*

De tempore præfixo ad insinuandas primarias preces collatori ordinario, et unde incipiat, *ib. num. 49 et seqq.*

Jus ex primariis precibus alicui quæsitum morte imperatoris non expirat, *ibid. num. 52.*

Morte precistæ jus preces executioni nondum datum, cessat. Idem est si precista vel expresse vel tacite renuntiet, *ib. num. 53.*

Quid si impetratæ fuerint legitimo tempore primariæ preces aliæ ab imperatore, *ib. num. 56.*

Precista an jus primarum preces possit in alterum transferre, *ib. num. 57.*

Jus primarum preces, mortuo imperatore, non transit ad vicarios imperiales, *ibid. num. 59.*

Beneficia ecclesiastica secularia conferri nequeunt canonicis regularibus Lateranensibus, aut sanctissimi Salvatoris. Vide *verb. Beneficia, ad. art. 5, num. 94.*

Beneficia curata, aut residentialia conferri nequeunt presbyteris, aut clericis congregationis Missionis, *ib. num. 92.*

Beneficia ecclesiastica simplicia de jure patronatus laicorum erigi possunt in commendas Militiæ sanctorum Mauritii et Lazari, *ibid. art. 2, num. 24.*

Irritantur beneficiorum resignationes cum reservatione pensionis cum pacto eam cassandi, et irritantur extinctiones pensionum intra sex menses a capta possessione beneficii obtentæ, *ibid. in art. 7, num. 47.*

BENEFICIATUS (I, 1241).

BENEFICIATUS AD QUID TENEATUR.

Beneficiatus tenetur primo ad recitationem divini officii, etiamsi suum beneficium sit tenue, si scienter illud acceptavit, et quando incipiat obligatio. Vide *verb. Beneficiatus, art. 1, num. 1 ad 4.*

Secundo, tenetur beneficiatus, si post sex menses ab obtento beneficio divinum officium non dixerit sine legitimo impedimento, fructus beneficii tanquam injuste perceptos in fabricam beneficii, vel pauperum elemosynas erogare; etiam ante sententiam judicis, *ib. num. 5 et 6.*

Neque hanc restitutionem compensare potest beneficiatus per elemosynas ante neglectam recitationem datas ex fructibus beneficii, ob quod tenetur ad horas; at ob neglectas horas satis est post illud tempus, a quo beneficiatus omisit, dare elemosynam, etiamsi non cogitet de debito, neque intendat dare in exsolutionem suæ obligationis, *ibid. num. 7 et 8.*

Tertio, tenetur beneficiatus curatus professionem